

Η ΧΑΜΟΚΕΛΛΑ ΤΗΣ ΚΥΡΑ - ΒΑΓΓΕΛΙΩΣ

• ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΕΚ ΤΗΣ ΖΗΣ ΣΕΛΙΔΟΣ
λαγού με κύματα.
—Λέγε, λοιπόν, τί είδες, πε-
τάχτηκε με κακοφάνεια άδαστα-
χτή ή δόδια μάνα.

—Όχι καί τρομερό... Μή κά-
νεις έτσι. Περπατώντας στό γρα-
νί, μπροστά όπους, πίσω έγ-
γινε και μαύρησε στό μαλα-
τό συμπειθερό που είχε φέ-
ρει. Τότε εφέρα από δώ, τό έφερ-
από καί κατά πάλι τό έβρισκα-
ταιρισμένο. Εξάλουπο, δὲ μ' ζ-
φίνει καί ησυχός ο δίσιος ο καμέ-
νος. Πολύ καλό πασίι κυρά-
γελώ, ο βίδας κι θέλεις
λέγε.

—Λοιπόν;

—Λοιπόν, άκουων τό σκύλο να γαυγίζει καί σε μιά μεριά θλέ-
πων τα βλαστάρια να μεμιζουν
σταυρόθιστα. Αγρίμι, είπα, βα-
κιστού και παλαμών τον υποκρε-
κτικού μου τό κοντάκι. Στέκουμε,
άκουων γελάει κατελλάς. Προσέ-
χω, τά εξανακούν καί θλέπων την
Πηγιάν νότο έφυτρων κατά από
τα κυρδουλά, αναμπλιασμένη
και δίχως σκέπη στό κεράβι. Τη
σκέπη της πηγής επέρα τό πάροι
και μεριάν πέρασε στό βλαστάρια. Τί
θέλω έγαν, είπα μεσά μου. Εκά-
μα πάντα δεν είδα καί ήρθα νά
στά επίτο. Τώρα, έστι, νοικοκύρ-
εισα, σκέψουν καί όπαφάσιο.
—Αα, νά την, έρχεται... Έγαν φέ-
γων καί θέλει, μου λένε...
—Μωρή, έμπιπτουλομένη πέρα-
κειθε πάνω στό βλαστάρια. Τί
θέλω έγαν, είπα μεσά μου. Εκά-
μα πάντα δεν είδα καί ήρθα νά
στά επίτο. Τώρα, έστι, νοικοκύρ-
εισα, σκέψουν καί όπαφάσιο.
—Ποιος; Ο στροβούλιας σό
Μυτάκης στό επέιτε; Και έσκασε
τά γέλιαν κατελλάς.

—Η πηγιά ή μοναχοκόρη της
κυρά - Βαγγελίων, δεσκοχτάρη-
νη, βλαστάρι την πετωπότο στην
άναπτην, άγνωριδα στό μπαρ-
άσιασμα, δίθεις, στεκάνων
άλλιστη μπροστά στη μηνάν.
—Γελάς, άναστηθη, διάδι-
τροπη, γελάς;

—Γιατί νά μή γελάσω, μάν-
να;

—Ψέματα μου είπε ο Μυτά-
κης;

Σήκωσε τον ώνμος της άδι-
φορη καί κοπελλιέται καί ξανάσκασε
τά γέλια.

—Δε σκέφτηκε την αύριαν,
ξανάκει μή μηνάν/και προστά-
θησε στό τά ματία της νά πάρει
τήν άλληστα.

Δύο μάτια κατάμαρα καθά-
ρια, κάτω από μέτωπο αριθμόν-

την, πάντα στό καθάρισμα
άλλεις, στό θέλεις, στεκάνων
άλλεις, πάντα στό καθάρισμα
άλλεις.

—Πές μου, λοιπόν; Τί έχεις
νά μην είπεις;

—Εί τό νά σου είπω; Τού

γιώμικης την φεκαστρά καί κεί-
νος ράντει. Κάθε που έβασεις,
γοντάτες καί τού έρχιαν στή
μηνάν. Πάρει στό χέρια την υ-
φική φεκαστρά καί τού καρ-

φυκρούσται κι άναλογιέται τού
πάρει στό καθάρισμα, Χιλιόρου-
δικών ή δώρα, ών ψές μαλού-
σαν, ούτε καί γιά κακοφάνεια.

—Πές μου, λοιπόν; Τί έχεις
νά μην είπεις;

—Εί τό νά σου είπω; Τού

γιώμικης την φεκαστρά καί κεί-
νος ράντει. Κάθε που έβασεις,
γοντάτες καί τού έρχιαν στή
μηνάν. Πάρει στό χέρια την υ-
φική φεκαστρά καί τού καρ-

φυκρούσται κι άναλογιέται τού
πάρει στό καθάρισμα, Χιλιόρου-
δικών ή δώρα, ών ψές μαλού-
σαν, ούτε καί γιά κακοφάνεια.

—Πές μου, λοιπόν; Τί έχεις
νά μην είπεις;

—Εί τό νά σου είπω; Τού

γιώμικης την φεκαστρά καί κεί-
νος ράντει. Κάθε που έβασεις,
γοντάτες καί τού έρχιαν στή
μηνάν. Πάρει στό χέρια την υ-
φική φεκαστρά καί τού καρ-

φυκρούσται κι άναλογιέται τού
πάρει στό καθάρισμα, Χιλιόρου-
δικών ή δώρα, ών ψές μαλού-
σαν, ούτε καί γιά κακοφάνεια.

—Πές μου, λοιπόν; Τί έχεις
νά μην είπεις;

—Εί τό νά σου είπω; Τού

γιώμικης την φεκαστρά καί κεί-
νος ράντει. Κάθε που έβασεις,
γοντάτες καί τού έρχιαν στή
μηνάν. Πάρει στό χέρια την υ-
φική φεκαστρά καί τού καρ-

φυκρούσται κι άναλογιέται τού
πάρει στό καθάρισμα, Χιλιόρου-
δικών ή δώρα, ών ψές μαλού-
σαν, ούτε καί γιά κακοφάνεια.

—Πές μου, λοιπόν; Τί έχεις
νά μην είπεις;

—Εί τό νά σου είπω; Τού

γιώμικης την φεκαστρά καί κεί-
νος ράντει. Κάθε που έβασεις,
γοντάτες καί τού έρχιαν στή
μηνάν. Πάρει στό χέρια την υ-
φική φεκαστρά καί τού καρ-

φυκρούσται κι άναλογιέται τού
πάρει στό καθάρισμα, Χιλιόρου-
δικών ή δώρα, ών ψές μαλού-
σαν, ούτε καί γιά κακοφάνεια.

—Πές μου, λοιπόν; Τί έχεις
νά μην είπεις;

—Εί τό νά σου είπω; Τού

γιώμικης την φεκαστρά καί κεί-
νος ράντει. Κάθε που έβασεις,
γοντάτες καί τού έρχιαν στή
μηνάν. Πάρει στό χέρια την υ-
φική φεκαστρά καί τού καρ-

φυκρούσται κι άναλογιέται τού
πάρει στό καθάρισμα, Χιλιόρου-
δικών ή δώρα, ών ψές μαλού-
σαν, ούτε καί γιά κακοφάνεια.

—Πές μου, λοιπόν; Τί έχεις
νά μην είπεις;

—Εί τό νά σου είπω; Τού

γιώμικης την φεκαστρά καί κεί-
νος ράντει. Κάθε που έβασεις,
γοντάτες καί τού έρχιαν στή
μηνάν. Πάρει στό χέρια την υ-
φική φεκαστρά καί τού καρ-

φυκρούσται κι άναλογιέται τού
πάρει στό καθάρισμα, Χιλιόρου-
δικών ή δώρα, ών ψές μαλού-
σαν, ούτε καί γιά κακοφάνεια.

—Πές μου, λοιπόν; Τί έχεις
νά μην είπεις;

—Εί τό νά σου είπω; Τού

γιώμικης την φεκαστρά καί κεί-
νος ράντει. Κάθε που έβασεις,
γοντάτες καί τού έρχιαν στή
μηνάν. Πάρει στό χέρια την υ-
φική φεκαστρά καί τού καρ-

φυκρούσται κι άναλογιέται τού
πάρει στό καθάρισμα, Χιλιόρου-
δικών ή δώρα, ών ψές μαλού-
σαν, ούτε καί γιά κακοφάνεια.

—Πές μου, λοιπόν; Τί έχεις
νά μην είπεις;

—Εί τό νά σου είπω; Τού

γιώμικης την φεκαστρά καί κεί-
νος ράντει. Κάθε που έβασεις,
γοντάτες καί τού έρχιαν στή
μηνάν. Πάρει στό χέρια την υ-
φική φεκαστρά καί τού καρ-

φυκρούσται κι άναλογιέται τού
πάρει στό καθάρισμα, Χιλιόρου-
δικών ή δώρα, ών ψές μαλού-
σαν, ούτε καί γιά κακοφάνεια.

—Πές μου, λοιπόν; Τί έχεις
νά μην είπεις;

—Εί τό νά σου είπω; Τού

γιώμικης την φεκαστρά καί κεί-
νος ράντει. Κάθε που έβασεις,
γοντάτες καί τού έρχιαν στή
μηνάν. Πάρει στό χέρια την υ-
φική φεκαστρά καί τού καρ-

φυκρούσται κι άναλογιέται τού
πάρει στό καθάρισμα, Χιλιόρου-
δικών ή δώρα, ών ψές μαλού-
σαν, ούτε καί γιά κακοφάνεια.

—Πές μου, λοιπόν; Τί έχεις
νά μην είπεις;

—Εί τό νά σου είπω; Τού

γιώμικης την φεκαστρά καί κεί-
νος ράντει. Κάθε που έβασεις,
γοντάτες καί τού έρχιαν στή
μηνάν. Πάρει στό χέρια την υ-
φική φεκαστρά καί τού καρ-

φυκρούσται κι άναλογιέται τού
πάρει στό καθάρισμα, Χιλιόρου-
δικών ή δώρα, ών ψές μαλού-
σαν, ούτε καί γιά κακοφάνεια.

—Πές μου, λοιπόν; Τί έχεις
νά μην είπεις;

—Εί τό νά σου είπω; Τού

γιώμικης την φεκαστρά καί κεί-
νος ράντει. Κάθε που έβασεις,
γοντάτες καί τού έρχιαν στή
μηνάν. Πάρει στό χέρια την υ-
φική φεκαστρά καί τού καρ-

φυκρούσται κι άναλογιέται τού
πάρει στό καθάρισμα, Χιλιόρου-
δικών ή δώρα, ών ψές μαλού-
σαν, ούτε καί γιά κακοφάνεια.

—Πές μου, λοιπόν; Τί έχεις
νά μην είπεις;

—Εί τό νά σου είπω; Τού

γιώμικης την φεκαστρά καί κεί-
νος ράντει. Κάθε που έβασεις,
γοντάτες καί τού έρχιαν στή
μηνάν. Πάρει στό χέρια την υ-
φική φεκαστρά καί τού καρ-

φυκρούσται κι άναλογιέται τού
πάρει στό καθάρισμα, Χιλιόρου-
δικών ή δώρα, ών ψές μαλού-
σαν, ούτε καί γιά κακ